

عنوان مقاله:

عوامل مؤثر اجتماعی بر ارتقاء کیفیت فضایی در دانشکده های هنری

محل انتشار:

اولین کنگره بین المللی افق های جدید در معماری و شهرسازی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مروارید طبیبانی - کارشناس ارشد معماری، واحد علوم و تحقیقات دانشگاه آزاد قزوین

محمدصادق فلاحت - عضو هیات علمی گروه معماری، دانشگاه زنجان

خلاصه مقاله:

ارتقاء کیفیت فضا در حوزه معماری به عنوان حیطة ای مشخص از محیط انسان ساخت، همواره مورد توجه معماران بوده است. امروزه این مهم در فضاهای آموزشی خصوصاً دانشکده های هنری که در برگیرنده مجموعه ای از مفاهیم و ارزش ها است، به ندرت احساس می شود و همین امر سبب کاهش احساس تعلق به فضا می گردد. این در حالی است که برقراری ارتباط با فضاهای آموزشی هنری و نیز ارتباطات بین افراد در آن، نقش عمده ای در ارتقاء سطح آموزش دارد. بررسی ها نشان می دهد که ملاک اصلی سنجش کیفیت فضای دانشکده های هنری، میزان رضایتمندی کاربران آن می باشد که این امر نیز وابسته به تطابق محیط کالبدی با مجموعه نیازها و توقعات انسانی می باشد. این مهم از طریق طراحی فضاهای انعطاف پذیر با قابلیت های تطبیق پذیری، تغییرپذیری و تنوع پذیری، تامین شده و امکان گردهمایی و تعاملات دانشجویان را قوت می بخشد. هدف از این پژوهش بررسی عوامل مؤثر اجتماعی بر ارتقاء کیفیت فضا در دانشکده های هنری از طریق بسط مفهوم کیفیت فضایی است. این مقاله به روش توصیفی- تحلیلی اصول طراحی دانشکده های هنری را بر اساس افزایش ارتباطات و تعاملات اجتماعی تبیین می نماید که در جهت ارتقاء کیفیت فضایی است

کلمات کلیدی:

کیفیت فضایی، ارتقاء کیفیت فضا، دانشکده های هنری، انعطاف پذیری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/380719>

